

Lucie Bechynková

OPRAVDOVÉ

ZLOČINY 2

Mrazivá nálož
skutečných krimi
případů

 CPRESS

Opravdové zločiny 2

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz

Lucie Bechynková
Opravdové zločiny 2 – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2022

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

LUCIE BECHYNKOVÁ

Opravdové zločiny 2

 P R E S S

Obsah

ADAM WALSH	8
KARLA FAYE TUCKER.	16
MARC PAUL ALAIN DUTROUX.	22
ALEXIS SHARKEY	32
ANGIE SAMOTA.	38
NATALIE WOOD	46
PAUL DENNIS REID.	54
KNOFLÍKÁŘ	62
JASON DALTON.	68
ĎÁBELSKÝ GULÁŠ	74
KARLIE GUSÉ	80
KENT HEITHOLT.	86
KEVIN STRICKLAND.	92
PATRIZIA REGGIANI.	98
LINDY CHAMBERLAIN.	104
LUIGI LONGHI: THE SHAMPOO KILLER.	110
MCKAMEY MANOR	116
MICHEL FOURNIRET A JEHO MÚZA	124
MELANIE LYN SLATE	132
MICHAEL GARGIULO	136
RODINA PERRONOVÝCH	144
ARNE CHEYENNE JOHNSON	152
NENÍ VRAŽDA JAKO VRAŽDA!	158
ZMIZENÍ MIKEA WILLIAMSE	166
MITSKÉ VRAŽDY	174
NABÍDLA PŘÁTELSTVÍ VRAHOVI.	182
NEZNÁMÁ V BAŽINĚ.	188
PAMELA SMART	192
PHIL HARTMAN	200
KDO ZABIL ROBERTA?	206

ROBERT SPANGLER	214
KLOBÁSOVÍ KRÁLOVÉ	220
ČERNÁ VDOVA	226
VLKODLAK	232
TARA GRINSTEAD	236
TODD KOHLHEPP	240
URBAN LEGENDS	248
WARRENOVI	256
ZMIZELÁ	264
PŘEDMLUVA K ROZHOVORŮM	273
ROZHOVOR S EVOU	274
ROZHOVOR S HONZOU	280
ROZHOVOR S PETREM SCHNEEDÖRFLEREM	290
ROZHOVOR S JANEM ŠTOČKEM	298

**NAPSAT DRUHOU KNIHU PRO MĚ BYL SNAD
JEŠTĚ VĚTŠÍ NERVÁK NEŽ V PŘÍPADĚ TÉ PRVNÍ.
CÍTILA JSEM MNOHEM VĚTŠÍ ZODPOVĚDNOST
A ROZHODNĚ JSEM VÁS, ČTENÁŘE, NECHTĚLA
ZKLAMAT. ALE TEĎ, KDYŽ UŽ KNIHU DRŽÍTE
V RUKOU, MI NEZBÝVÁ, NEŽ DOUFAT, ŽE SE VÁM
BUDE LÍBIT TŘEBA I O NĚCO VÍC NEŽ JEJÍ PŘED-
CHŮDKYNĚ A RÁDI SI JI PAK NECHÁTE VE SVÉ
KNIHOVNĚ.**

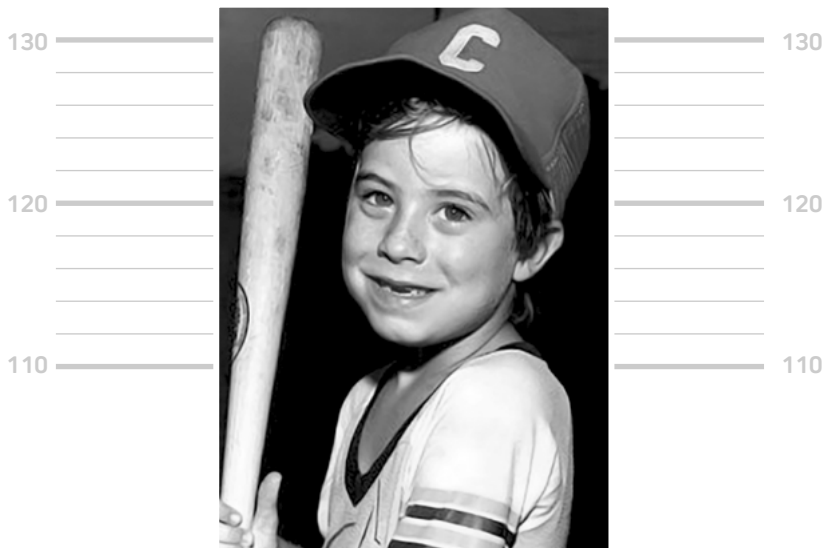
LUCIE BECHYNKOVÁ

*Věnováno mojí babičce,
která mi vždycky fandila
a i po letech mi tak
moc chybí.*

**ADAM
WALSH**

ZMIZENÍ MALÝCH DĚTÍ JE VŽDYCKY VELMI CITLIVÁ ZÁLEŽITOST. OBZVLÁŠT KDYŽ TO NEDOPADNE DOBŘE. ÚNOS MALÉHO ADAMA WALSHE JE JEDNÍM Z NEJZNÁMĚJŠÍCH PŘÍPADŮ TOHOTO DRUHU VE SPOJENÝCH STÁTECH.

27. července 1981 vyrazil malý Adam se svojí matkou do prodejny nábytku Sears v Hollywood Mall na Floridě. Aby měla máma klid na nákup, nechala Adama v dětském koutku u videohry. A právě v této části obchodu se odehrála situace, která změnila životy několika lidí. Ke stánku s hrami dorazili starší kluci, kteří si chtěli zahrát Atari 2600, ale nedokázali se dohodnout, kdo z nich bude hrát první. Začali se pošťuchovat, až se situace zvrhla ve rvačku, k níž byla přivolána ochranka. Když její členové zjistili, že ani jeden z chlapců v obchodě nemá rodiče, neukázněné kluky vyhodili. A právě k tomuto momentu se upíná jedna z teorií, že malý Adam dostal strach, že zde také nemá mámu, ale nedokázal říct, že

s ní přišel, a má tedy právo pobývat v obchodě, a tak s ostatními chlapci odešel z obchodu.

Když se Adamova matka Revé asi po sedmi minutách vrátila do herního koutku, aby si syna vyzvedla, nemohla jej najít. Člen ochranky jí popsal situaci, ke které došlo před nějakou chvílí, a dal vyhlásit Adamovo jméno centrálním rozhlasem. Když ani po hodině a půl hledání nebyl Adam stále k nalezení, zoufalá Revé ohlásila ztrátu syna policii.

Policie nasadila do pátrání i vrtulník, několikrát se vrátila do obchodního domu, aby opravdu nezanedbala vůbec nic a nepřehlédla žádnou stopu. Po dvou dnech pátrání, které nepřinášelo žádné výsledky, Adamovi rodiče kontaktovali známé médium Micki Dahne. Ta dorazila do obchodního domu, přiložila ruce na Atari a chvíli se soustředila. Bylo zde takové ticho, že by bylo slyšet upadnout špendlík. Poté pronesla, že Adam byl vyděšený, ale že je v pořádku. Nic více, nic méně.

RODIČE I POLICIE BYLI PŘESVĚDČENI O TOM, ŽE BYL ADAM UNESEN. RODIČE DOKONCE NA PARKOVIŠTI U OBCHODNÍHO DOMU NECHALI STÁT SVÉ AUTO A ZA OKÉNKO DALI PRO ADAMA VZKAZ, KDYBY SE VRÁTIL, AŽ U AUTA POČKÁ. PO ČTYŘECH DNECH NABÍDLI ZOUFALÍ RODIČE FINANČNÍ ODMĚNU KOMUKOLI, KDO BY MĚL INFORMACE VEDOUcí K ADAMOVU NALEZENÍ.

1. srpna se objevili hned tři svědci – babička a dvě vnoučata –, kteří byli u obchodního domu v době, kdy Adam zmizel. Viděli tmavě modrou dodávku, v níž měl sedět chlapec odpovídající Adamovu popisu. Víc ale o autě nevěděli, takže policie zveřejnila výzvu, aby byli lidé obezřetní. A nezbývalo než najít všechny majitele modrých dodávek a jednoho po druhém je obejít. Vyšetřovatelé jich navštívili sto, aniž by to vedlo k nějakému posunu.

Rodiče nechali vytisknout velké růžové letáky, které roznášeli spolu s dobrovolníky po ulicích a připevňovali je na lampy a sloupy, se vzkazem pro případné únosce. Na nich zdůraznili, že nechtějí pomstu, a pokud únosci chlapce vrátí, nebudou je žalovat ani nijak jinak trestat.

Hlavně ať se malý Adam vrátí domů. Adamův otec John Walsh přiznal do médií, že jsou v kontaktu s patnácti jasnovidci a třináct z nich jim řeklo, že je chlapec naživu, tudíž si stále udržují naději. John spolu s Revé obráželi různé televizní programy, ve kterých ukazovali Adamovu fotku z kamer v obchodním domě, a doufali, že objeví nové svědky, kteří do této záhady vnesou alespoň trochu světla.

Hrůzný nález

Vše se změnilo 10. srpna 1981. Kolem půl osmé večer dva rybáři nahlásili nález dětské hlavy v odtokovém kanálu poblíž Vero Beach na Floridě, tedy asi 130 mil od místa, kde byl pohřešovaný chlapec viděn naposledy. Policie okamžitě začala pracovat na identifikaci části těla podle zubních záznamů, aby si byla opravdu jistá, než někomu sdělí špatné zprávy.

Den na to, 11. srpna, vystoupili Adamovi rodiče v Good Morning America, kde nabídli 100 tisíc dolarů tomu, kdo by pomohl Adamovi zpátky domů. A právě po tomto rozhovoru policie sdělila oběma rodičům tragickou zprávu: hlava, kterou našli rybáři, bohužel opravdu patří jejich synovi. Domů se tedy živý nikdy nevrátí.

Pitva prokázala, že chlapec zemřel na zadušení několik dní předtím, než byla jeho hlava nalezena. Zoufalý otec vinil policii, že svoji práci odflákla a neudělala maximum, aby Adama včas našla.

NIKDO ALE NEVĚDĚL, CO DÁL. TĚLO SE NENAŠLO A STOPY ŽÁDNÉ. SVĚDCI SE NEOZÝVALI A NEBYLO, JAKÝM SMĚREM SE VYDAT.

Až do října 1983, kdy si pustil pusu na špacír jistý Ottis Elwood Toole, sériový vrah, který tou dobou pykal za své činy za mřížemi. Ten se přiznal, že Adama Walshe zabil on. A nebyl na to sám, jeho komplicem měl být starý známý Henry Lee Lucas, který měl podobnou kriminální minulost. Jenže ten už byl znám jako takzvaný „vrah přiznavač“. A opravdu, ukázalo se, že v době Adamova únosu už Henry Lee Lucas seděl ve vězení, a nemohl tak mít žádný podíl na chlapcově smrti. A tak Toole začal tvrdit, že všechno spáchal sám, od

únosu až po vraždu. Dokonce řekl policii, kde schoval zbytek těla, ale když policisté na dané místo dorazili, nenašli nic. Vyprávěl, že Adama nalákal do svého auta pod záminkou cukrovinek, když pak s chlapcem odjížděl, začal chlapec panikařit, a tak ho udeřil a nakonec musel zastavit, aby ho uškrtil pásem. Na závěr ho dekapitoval mačetou. Původně chtěl mít z Adama něco jako adoptivního syna, ale velmi brzo pochopil, že to není možné.

V Tooleově autě se našly stopy krve, ale nebylo možné určit, komu patřila. Bez jakéhokoli důkazu nebo těla nemohla policie Toolea s vraždou spojit, a tak nedošlo k žádnému obvinění. Později se zjistilo, že Toole spolu s Lucasem bájili i o jiných vraždách, ke kterým se společně přiznali, aniž by je spáchali. Toole dokonce zašel tak daleko, že napsal Adamovým rodičům dopis, ve kterém je žádal o 5 tisíc dolarů za to, že jim prozradí, kam ukryl tělo jejich syna.

V roce 1996 zemřel Toole na cirhózu jater a až do poslední chvíle si stál za tím, že opravdu Adama Walshe unesl a zabil. Asi nikdo si nedokáže představit zoufalství a frustraci rodičů, kteří se stále nedopídili pravdy.

Jeffrey Dahmer?

Policie se rozhodla kauzu neuzavřít a uschovala Adamovu hlavu pro případné pozdější vyšetřování. A konspirační teorie žily dál svým životem. Proto se objevily také spekulace, že o život mohl Adama připravit jiný sériový vrah, Jeffrey Dahmer. Když byl v roce 1991 zatčen, zavolal jeho otec Lionel Dahmer na horkou linku, aby oznámil, že je přesvědčený o tom, že jeho syn je pedofil. V té době žil Dahmer v Miami Beach a dva očití svědci ho viděli v obchodním domě Sears, jeden dokonce v oddělení hraček. Druhý vypověděl, že viděl mladého blondatého muže s vyčnívající bradou, jak se snaží nacpat bojující dítě do modré dodávky a pak rychle odjíždí pryč. Dahmer navíc stímal hlavy svým obětem, takže i modus operandi by souhlasil. On sám ale vinu popřel, přestože k ostatním činům se hrdě přiznal.

John Walsh se rozhodl, že bude v rámci vypořádávání se se svojí ztrátou a smutkem pomáhat dalším lidem a rodinám, kteří se ocitli v podobné situaci jako on s manželkou. V roce 1988 se tak začal objevovat jako host v pořadu America Most Wanted, který pojednával o zmizelých lidech anebo naopak o nalezených mrtvých, kteří nebyli identifikováni, jako „Dívka v oranžových ponožkách“. Díky pořadu se podařilo najít 1 000 ztracených a uprchlých lidí.

John sice pomáhal ostatním, ale on a Revé stále nevěděli nic a trápili se nevědomím, co se stalo jejich synovi. Najali si proto vyšetřovatele Joea Matthewse, který byl policistou v důchodu a od začátku se podílel, tehdy ještě v uniformě, na vyšetřování Adamovy vraždy. Matthews procházel důkazy objevené v Tooleově autě a našel krabičku s filmem do fotoaparátu, kterému předtím nikdo nevěnoval pozornost. Nechal vyvolat fotografie, které se staly posledním dílkem skládačky. Toole totiž od začátku tvrdil, že když Adama zabil, jeho hlavu nechal nějakou chvíli pohozenou v autě, než se jí rozhodl zbavit a vyhodil ji z okýnka auta.

NA JEDNOM SNÍMKU MATTHEWS OBJEVIL KRVAVÝ OTISK OBLIČEJE – PŘESNĚ V MÍSTECH, KDE TOOLE TVRDIL, ŽE NECHAL HLAVU POLOŽENOU. A V OTISKU BYL JASNĚ ROZEZNATELNÝ OBLIČEJ, KTERÝ REVÉ WALSH POZNALA. KDO JINÝ BY MĚL POZNAT OBLIČEJ DÍTĚTE NEŽ JEHO MATKA? DÍKY TOMUTO DŮKAZU TAK MOHLA POLICIE V ROCE 2008 PŘÍPAD UZAVŘÍT.

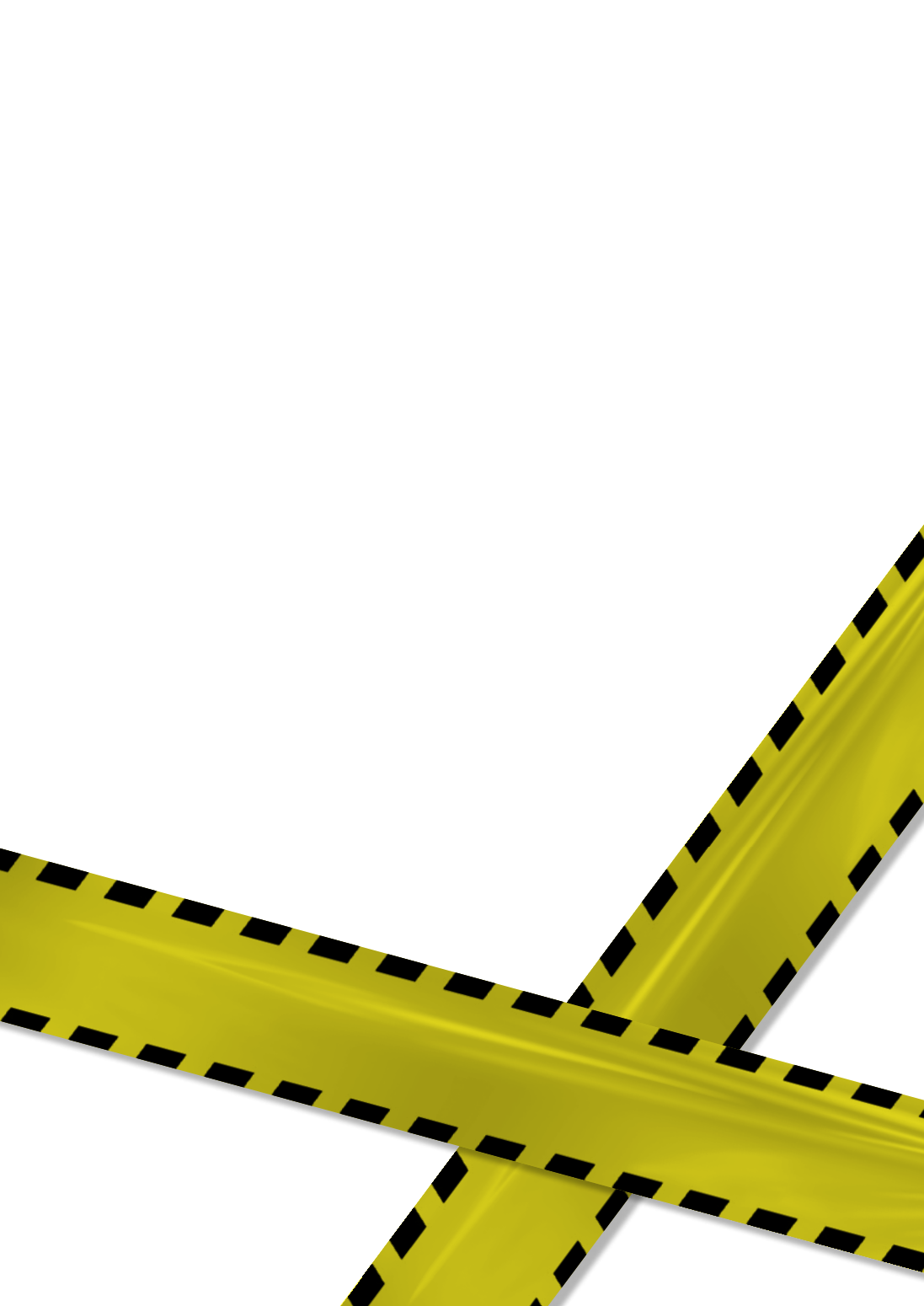
Rodiče tak mohli zpopelnit alespoň hlavu svého dítěte, aniž by věděli, kde skončilo jeho tělo a mohli se tak v klidu a míru rozloučit.

Joe Matthews se podílel na vydání knihy Bring Adam home. Walshovi měli později ještě tři děti a o Adamovi byl natočen také film Adam: His song continues. Ten měl premiéru 10. října 1983 a při svém prvním vysílání přilákal 38 milionů diváků. Po každém ze tří vysílání v letech 1983, 1984 a 1985 následovaly na konci obrázky a popisy pohřešovaných dětí. Byla také vytvořena horká linka pro přijímání hovorů týkajících se těch-

to osob. Fotografie a horká linka nakonec dopomohly k nalezení řady pohřešovaných dětí. Celkem se díky zveřejnění po odvysílání filmu našlo 13 z 55 dětí. Dokonce americký rapper Bizzy Bone, který byl jako dítě unesen nevlastním otcem, se sešel se svou matkou poté, co soused poznal jeho fotografii, která byla uvedena na konci vysílání z roku 1983.

Jako výsledek neúnavné práce manželů Walshových v roce 1984 přijal americký Kongres zákon o pomoci pohřešovaným dětem. Umožnil také vznik Národního centra pro pohřešované a zneužívané děti. Kongres USA přijal 25. července 2006 zákon o ochraně a bezpečnosti dětí Adama Walshe a prezident Bush jej podepsal 27. července. Slavnostní podpis se konal na jižním trávníku Bílého domu a zúčastnili se ho i John a Revé. Návrh zákona zavádí národní databázi osob odsouzených za obtěžování dětí a zvyšuje tresty za sexuální a násilné trestné činy páchané na dětech. Zákon o pozůstalostních právech z roku 2016 byl přijat a podepsán prezidentem Obamou 7. října.

KDYŽ SE NYNÍ KDEKOLI VE SPOJENÝCH STÁTECH ZTRATÍ V OBCHODNÍM DOMĚ NĚJAKÉ DÍTĚ, JE NA POČEST ADAMA WALSHÉ VYHLÁŠEN „KÓD ADAM“.

**KARLA FAYE
TUCKER**

KARLA SE NARODILA V ROCE 1959 A VYROSTLA V HOUSTONU V TEXASU JAKO NEJMladší ZE TŘÍ SESTER. ANI ONA NEMĚLA V DĚTSTVÍ NA RŮŽÍCH USTLÁNO. JEJÍ MATKA SE ŽIVILA JAKO PROSTITUTKA NEBO „GROUPIE“ – MOTALA SE KOLEM HUDEBNÍCH KAPEL A JEJICH ČLENŮM POSKYTOVALA SEX. BYLA ZÁVISLÁ NA DROGÁCH A SVÉ NEŘESTI BRZY PŘEDALA I KARLE.

Karla spolu se svými sestrami začala kouřit cigarety už v 8 letech. O dva roky později ji zasáhl rozvod rodičů a dozvěděla se, že je nemanželským dítětem. Otec žil relativně slušným životem a pracoval v houstonském přístavu. Jenže práce v přístavech bývá obvykle náročná a ne moc dobře placená, směny dlouhé...

Karla šla spíš ve stopách své matky – když jí bylo 12, začala žít sexuálním životem a zkoušet drogy. Ve 14 odešla ze školy a vydala se na turné s několika hudebními kapelami, jejichž členy pravidelně sexuálně obšťastňovala.

JEJÍ SLÁVA OVŠEM MĚLA TEPRVE PŘIJÍT. VEŘEJNOST SI KARLU NAVŽDY ZAPAMATUJE JAKO OD ROKU 1863 PRVNÍ POPRAVENOU ŽENU VE STÁTĚ TEXAS. PO NÍ PAK NÁSLEDOVAL TREST SMRTI PRO DALŠÍ ČTYŘI ŽENY.

Po velmi krátkém a neúspěšném manželství se mladá Karla přidala ke skupince motorkářů, kde se seznámila s manželi Shawn a Jerry Lynn Deanovými a ti ji později představili Danielu Garrettovi, o 14 let staršímu členovi gangu, s nímž se Karla dala dohromady. Mezi „přáteli“ postupně došlo k několika nepříjemným konfliktům, které vztahy dost pošramotily. Během jednoho takového nedorozumění praštila Karla Shawn silně do obličeje, což možná nebylo úplně překvapivé vzhledem k tomu, jak rádi se lidé z jejich party oddávali alkoholu a drogám. Po dalším drogovém víkendu, v noci 13. června 1983, se Karla s Danielem Garrettem a Jamesem Liebrandtem rozhodli vloupat do domu Deanových v touze ukrást jednu z motorek. Partička odcházela z Karlina bytu již patřičně posilněna – v sobě měli kromě alkoholu ještě marihuanu a speed, takže o bystrém vnímání nemohla být vůbec řeč.

Kdo to přišel na návštěvu?

Skupina se v domě Deanových rozdělila, aby ho důkladně prohledala, ale když Karla a Daniel vstoupili do ložnice, Jerry Dean se probudil a strhla se rvačka. Daniel Garrett našel na zemi kladivo, se kterým uhodil Jerryho do hlavy. Jerry začal couvat a vydával u toho strašidelně chrčivý zvuk, který Karlu natolik iritoval, že se napřáhla a uhodila ho krumpáčem, který držela v rukou. Jerry se skácel k zemi a přestal se hýbat úplně. Najednou si dvojice lupičů všimla, že se někdo schovává u zdi pod peřinou. Když peřinu z postavy strhli, objevili Deborah Ruth Thornton, která strávila noc u Jerryho poté, co se nepohodla se svým mužem. Nešťastná žena na nejméně vhodném místě. Ani ona neunikla několika ranám krumpáčem. Karla pak při výslechu řekla, že při každé ráně zažívala doslova orgasmus.

KDYŽ BYLO PO VŠEM, ODNESL SI POVEDENÝ PÁREČEK Z DOMU JEN NĚJAKÉ DÍLY NA MOTORKU A PENÍZE, S UKRÝVÁNÍM TĚL NEBO VRAŽEDNÝCH ZBRANÍ SI STAROSTI ROZHODNĚ NEDĚLAL. MRTVÁ TĚLA NAŠEL DRUHÝ DEN JERRYHO KOLEGA GREGORY SCOTT TRAVER, KTERÝ MĚL JERRYHO VYZVEDNOUT CESTOU DO PRÁCE.

Pitva ukázala, že Jerry Dean byl zasažen do hlavy a utrpěl celkem 28 bodných ran. Deborah Ruth Thornton rovněž zemřela na mnohonásobná bodná poranění hrudníku a zad. Vražednou zbraní se ukázal být krumpáč nalezený na místě.

Policie případ vyšetřovala měsíc a nakonec zatkla Karlu Faye Tucker a Daniela Garretta za vraždu Jerryho Deana a Deborah Thornton. Karla se rozhodla usilovně zpytovat své svědomí. Půjčila si z vězeňské knihovny Bibli a začala se pravidelně modlit. V říjnu 1983 oficiálně konvertovala ke křesťanství.

Dvojice nakonec byla souzena samostatně a Karlino obvinění z vraždy Deborah bylo staženo poté, co se uvolila svědčit proti svému příteli Danielu Garrettovi. Z vraždy Jerryho Deana ovšem obviněna byla a v roce 1984 byla odsouzena k trestu smrti.

Láska za mřížemi

Ve věznici Karla při čekání na popravu nadále prohlubovala svoji nově nalezenou křesťanskou víru, a protože láska kvete v každém věku a nezná hranic, provdala se v roce 1995 za vězeňského kaplana Dana Lanea Browna.

PŘÍBĚH K SMRTI ODSOUZENÉ KARLY A KAPLANA DANA SE RYCHLE ROZŠÍŘIL I NA VEŘEJNOST. ZČÁSTI PROTO, ŽE TREST SMRTI SE ŽENÁM PŘÍLIŠ ČASTO NEUDÍLÍ, ALE TAKÉ PROTO, JAK VELKÝ ZVRAT SE UDÁL V KARLINĚ CHOVÁNÍ A JAK SILNĚ VĚŘÍCÍ KŘEŠŤANKA SE Z NÍ STALA. KARLA MĚLA PODPORU

AMERICKÉHO KŘESŤANSKÉHO KONZERVATIVCE PATA ROBERTSONA A JEJÍ LOVE STORY DOPUTOVALA DOKONCE AŽ DO Vatikánu, odkud se za Karlín život přimlouvali vrcholní představitelé církve včetně samotného papeže Jana Pavla II.

Karla prostřednictvím novinářů vzkázala světu, že pokud jí bude trest změněn na doživotí, pokusí se zbytek svého života zasvětit nejen zpytování svého svědomí, ale především pozitivnímu ovlivňování životů ostatních. Karlín životní příběh zasáhl i tehdejšího italského předsedu vlády nebo Ronalda Carlsona, bratra zavražděné Deborah Thornton. I oni se přimlouvali za život Karly Faye Tucker.

Tehdejší guvernér George W. Bush odmítl doslova za pět minut dvanáct, tedy pár hodin před popravou, snížit Karle trest na doživotí. Karla Faye Tucker byla popravena smrtící injekcí 3. února 1998 a stala se první ženou popravenou v Texasu od roku 1863.

Karla vs. Larry King

Měsíc před popravou natočil přímo v cele smrti americký novinář Larry King s Karlou rozhovor, který lze dodnes dohledat na CNN. Z každé Karliny věty je cítit její oddanost Bohu a víra v něj. Larry King se ovšem v rozhovoru vrací také zpět v čase – do dnů, kdy se všechno v Karlíně životě nenávratně pokazilo.

Podle Karly za všechno její počínání mohly především drogy. Kdyby byla v době krádeže v domě svého známého čistá, nikoho by nejspíš nezabila. Přiznává také, že ani volba jejího tehdejšího přítele Daniela nebyla ideální. Byl mnohem starší a podporoval ji v jejích drogových etudách.

Oběť své matky

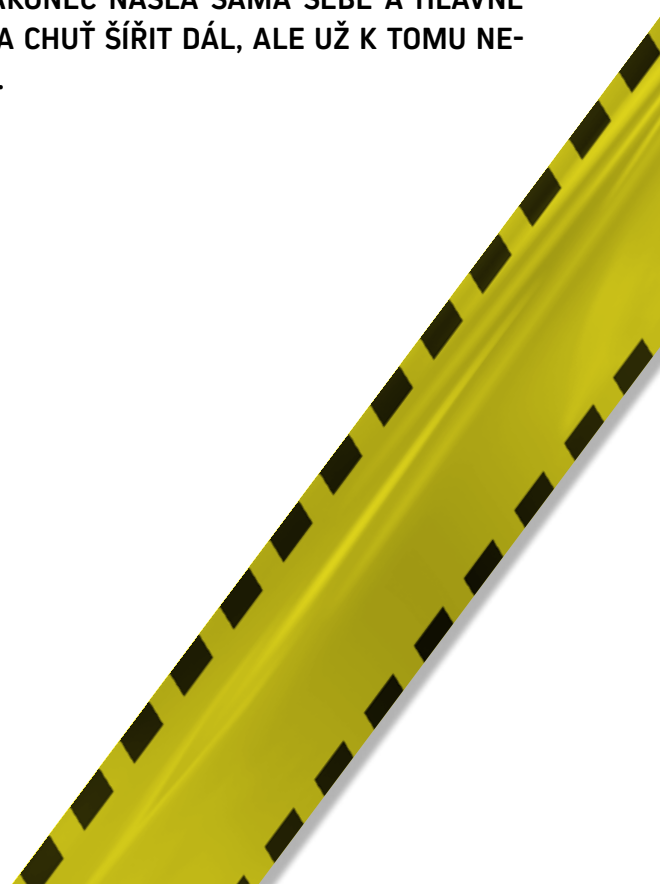
Prapůvod všeho Karla spatřovala ve svém dětství a v rodině. Tím, že i její matka byla závislá na drogách a žila dost divokým životním stylem,

chyběla jí během dospívání pevná rodičovská ruka. A tak mladá Karla hledala svoji vlastní cestu, až narazila na drogy, díky kterým mohla uniknout od všech problémů svých i rodinných.

Když se Larry chce bavit o detailech onoho osudného dne, který změnil životy několika lidí, odpovědi se nedočká. Karlu mrzí, že došlo k zabíjení dvou lidí, ani nepopírá, že zemřeli rukou její a jejího přítele, ale víc si o tom nechce povídat. Dodává jen, že v tu noc prý do domu nepřišli krást, chtěli si jen obhlédnout terén, aby se tam pro motorku vrátili jindy. A celé se to nějak zvrtno.

Podle Karliných slov sama nechápe, jak mohla spáchat tak hrozný čin. Jediná logická odpověď, která ji napadá, je, že byla hodně zdrogovaná. A dokonce vlivem drog ani nepocítovala žádnou vinu, podobně jako její partner, který na ni byl dokonce hrdý.

ZDÁ SE, ŽE KARLA NAKONEC NAŠLA SAMU SEBE A HLAVNĚ MÍR. MÍR, KTERÝ MĚLA CHUŤ ŠÍŘIT DÁL, ALE UŽ K TOMU NEDOSTALA PŘÍLEŽITOST.

**MARC PAUL
ALAIN
DUTROUX**

ROK 1996 BYL PRO BELGICKOU POLICII DŮLEŽITÝM MILNÍKEM. PODAŘILO SE TOTIŽ DOPADNOUT MARCA DUTROUXE, MUŽE, KTERÝ VELMI DLOUHO UNIKAL A NA PRÁCI POLICIE VRHAL TEMNÝ STÍN.

DUTROUXŮV PŘÍPAD ZÁROVEŇ POUKÁZAL NA ZVRÁCENOST BELGICKÉ SPOLEČNOSTI NAPŘÍČ SPOLEČENSKOU HIERARCHIÍ. PO JEHO DOPADENÍ A ZATČENÍ TOTIŽ ZAČALO BÝT ZŘEJMÉ, ŽE VE SVÝCH „ZÁLIBÁCH“ NEBYL SÁM. JAKO USVĚDČENÝ NÁSILNÍK, VRAH A PEDOFIL ZAUJAL MÉDIA PO CELÉM SVĚTĚ.

První srážky se zákonem

Marc Paul Alain Dutroux se narodil 6. listopadu 1956 v belgickém Ixelles jako nejstarší z pěti dětí. Oba rodiče pracovali jako učitelé. Marc strávil dětství v Kongu, odkud se pak rodina přestěhovala zpět do Belgie. Jak se později svěřil, jeho dětství nebylo nikterak krásné. Rodiče ho často bili a v roce 1971 se rozvedli, což Marca poznamenalo. Začal se potloukat po ulicích a živil se jako mužský prostitut. Oženil se celkem brzy, ve dvaceti letech. Jak sám přiznal, svoji ženu bil a podváděl. Z manželství

trvajícího osm let se jim narodily dvě děti. Jednou z jeho milenek už v té době byla Michelle Martin, se kterou později zplodil další tři děti. Michelle v celém příběhu sehrála podstatnou roli.

Marc byl okolí znám jako nezaměstnaný elektrikář, který se o sebe vždycky nějak dokázal postarat. Ovšem ne vždy legální cestou.

DEALOVAL DROGY, KRADL AUTA, SE ZÁKONEM SI NELÁMAL HLAVU. KRADENÁ AUTA PAK PŘEVÁŽEL DO TEHDEJŠÍHO ČESKOSLOVENSKA NEBO MAĎARSKA. VYDĚLAT SI SVÝMI OBCHODY OPRAVDU UMĚL, STEJNĚ DOBRĚ UMĚL I INVESTOVAT. ZAČAL TOTIŽ SKUPOVAT DOMY V OKOLÍ CHARLEROI. NĚKTERÉ BYLY OBYDLENÉ, JINÉ SI NECHÁVAL MARC PRO SVOJE „ÚČELY“.

U kradení aut a prodávání drog se ale nezastavil. V roce 1986 byl zatčen i se svojí tehdejší partnerkou Michelle Martin pro podezření z únosu a znásilnění 5 dívek. Trvalo roky, než došlo k finálnímu rozhodnutí. V roce 1989 byl pár shledán vinným a Marc Dutroux byl odsouzen na třináct a půl roku za mřížemi.

Nepochopitelná rozhodnutí

Kdyby zůstal ve vězení podle vyneseného trestu, následující události by se odvíjely nepochybně jinak. Dutroux byl ale propuštěn za dobré chování už po třech letech, což tehdy velmi šokovalo nejen širokou veřejnost, ale i jeho rodinu. Jeho vlastní matka dokonce napsala dopis policii, aby syna nepouštěli na svobodu, protože má určitě v plánu další trestnou činnost.

Na dopis ale nikdy nikdo neodpověděl a Marc byl propuštěn. Začal navštěvovat psychiatra, kterému vyprávěl o svém špatném psychickém stavu a žádal od něj léky. Psychiatra nakonec obměkčil a ten mu předepsal sedativa. Asi už tušíte, že prášky neměl pro svoji potřebu, ale hodlal jimi ovlivňovat své oběti.

Policie si nechávala Dutrouxe v hledáčku, přece jen měl na svědomí vážné přečiny. Nasadila na něj informátora, kterému se podařilo zjistit,

že Dutroux má několik nemovitostí a v jedné z nich se skrývá i bunkr. Vchod do bunkru byl zakrytý policemi, takže nebyl na první pohled zřetelný.

INFORMÁTOR TAKÉ PŘIŠEL S TVRZENÍM, ŽE SE JEDNÁ O VĚZENÍ PRO DÍVKY, KTERÉ DUTROUX ÚDAJNĚ NABÍZÍ DALŠÍM PEDOFILŮM. DOKONCE I JEMU NABÍDL ZA 3500 DOLARŮ MOŽNOST VYBRAT SI NĚJAKOU MLADOU DLOUHOVLASOU TEE-NAGERKU.

Informátorovu tvrzení ovšem policie nevěnovala pozornost. Její laxnost tak nechala volný průběh něčemu, co se brzy změnilo v noční můru.

Děti „ze sousedství“

V červnu 1995 zmizely z okolí svého domu Julie Lejeune a Mélissa Russo. Teprve po nahlášení jejich zmizení začala brát policie zprávy od informátora vážně. Navštívila tedy dům Marca Dutrouxe, aby zjistila, zda o zmizení dívek něco neví. Během rozhovoru slyšeli strážníci tlumený dětský pláč a křik, který jakoby se ozýval odněkud zvenčí. Když se na hluk zeptali Marca, jen mávl rukou, že to budou děti ze sousedství, často si hrají venku a dělají hluk. Pokud si teď říkáte, že tomuhle vysvětlení snad nemohl nikdo uvěřit, a myšlenkami na dálku přemlouváte policii, aby se šla podívat alespoň do sklepa, budete zklamaní – ledabylé vysvětlení policii stačilo a opustila dům.

DĚTMI, KTERÉ JAKO O ŽIVOT KŘIČELY ZE SKRYTÉHO BUNKRU, ABY JE NĚKDO ZACHRÁNIL, BYLY JULIE A MÉLISSA. DUTROUX JE MOHL DÁL NERUŠENĚ VE SVÉM DOMĚ ZNÁSILŇOVAT A NATÁČET SI VŠE NA VIDEO.

Dutrouxovi nestálo nic v cestě ani za dalším „dobrodružstvím“ a tentokrát k sobě přibral parťáka, Michela Lelièvre. Spolu si vyhlédli dvě

náctileté dívky – Eefje Lambrecks a An Marchal. Muži je nějaký čas sledovali a fotili. Pak je nalákali k sobě do dodávky, tam je zdrogovali a odvezli do další z Dutrouxových nemovitostí... Dívky tak skončily zamčené v Ostende, kde je muži nějakou dobu znásilňovali a poté zabil. Pohřbili je v Jumetu. Zakopání těl si vzal na starosti Dutroux a přibral si dalšího nového pomocníka, Bernarda Weinsteinu.

Smyčka se utahuje

I přesto, že do svých činů Dutroux zapojil společníky, policie ho stále nedokázala dostat a chyběly i důkazy. Na tenký led se Dutroux dostal až kvůli Weinsteinovi, zlodějíčkovi, který spolu s Philippem Diversem ukradl dodávku. Tu policie posléze našla opuštěnou a začalo pátrání. To se ale Dutrouxovi vůbec nehodilo, věděl, že stačí jedna chyba a je v pasti.

Proto pod záminkou přátelského setkání pozval Philippa Diverse k sobě domů, tam ho spolu s Weinsteinem zdrogovali a vyslýchali, aby zjistili, co všechno by k nim mohlo policii dovést. Nakonec unesli i Diversovou přítelkyni Benedicte, které vysvětlili, že jejího partnera nepropustí živého, pokud nezjistí, co se policie dozvěděla. Benedicte mužům naslibovala, co chtěli, a když ji pustili, utekla a zavolala policii.

Na základě toho Dutrouxovi došlo, že Weinstein je jediný, kdo ho spojuje s krádeží dodávky a také s Diversem. To pro Weinsteinu nevydalo ani trochu dobře.

DUTROUX SE ROZHODL NA TÝDEN PŘESUNOUT Z VĚZENÍ DÍVKY, KTERÉ BYLY NONSTOP ZDROGOVANÉ A HLADOVÉ, A ZAVŘÍT TAM WEINSTEINA. TOHO NEJPRVE MUČIL, ABY MU PROZRADIL, KDE MÁ SCHOVANÝ VĚTŠÍ OBNOV PENĚŽ ZE SVÝCH KRÁDEŽÍ. PAK HO ZABIL A SPÁLIL NA ZAHRADĚ JEDNOHO ZE SVÝCH DOMŮ.

Nakonec ovšem zjistil, že vše bylo zbytečné. Policie si konečně dokázala dát pět a pět dohromady a v prosinci 1996 byl Dutroux poprvé zatčen.

V té době byly Julie a Mélissa ještě naživu. Jediní, kdo o jejich existenci věděli, byli Dutroux a jeho partnerka. Marc ji požádal, aby dívkám nosila jídlo, než ho policie propustí. Ona ovšem žádost odmítla s tím, že se k vězení nechce ani přiblížit. Dívky tím pádem bohužel zemřely hlady. Když byl Marc Dutroux pro nedostatek důkazů propuštěn, už jen pohřbil jejich těla na zahradě svého pozemku, hned vedle Weinsteina.

Hanebné finále

Bylo načase najít si novou oběť. V květnu 1996 Dutroux vyrazil na lov s Michelem Lelièvrem. Osud jim do cesty poslal 12letou Sabine Dardenne, která jela zrovna na kole ze školy. Muži ji unesli ve své dodávce a dívka skončila zamčená ve vězení, kde před ní hlady zemřely její předchůdkyně. Do cely k ní po nějaké době přibyla ještě 14letá Laëtitia Delhez. Tu unesli, když se vracela domů z plaveckého bazénu.

Tentokrát se ale na policii usmálo štěstí. Únos Laëtitie měl totiž svědka, ten nejen že popsal dodávku, ale pamatoval si i část SPZ. Tentokrát už policie nic nepodcenila, a když se jim v hledáčku zobrazil opět Dutroux, prohledala jeho dům skrz naskrz. Přestože policisté nic nenašli, Dutroux i Lelièvre byli vzati do vazby a Dutroux se ke svým činům přiznal.

PODLE MÉDIÍ, KTERÁ O CELÉM PŘÍPADU PŘINÁŠELA INFORMACE, BYL DUTROUX NA SVÉ ČINY PYŠNÝ. POLICII NAKONEC UKÁZAL I VĚZENÍ, VE KTERÉM BYLY STÁLE DRŽENY SABINE A LAËTITIA, OBĚ ZNÁSILNĚNÉ, ZDROGOVANÉ A HLADOVÉ. NAKONEC SE PŘIZNAL I K DALŠÍM OBĚTEM A DOVEDL POLICII K HROBŮM VŠECH DÍVEK I BERNARDA WEINSTEINA. PŘI DOMOVNÍ PROHLÍDKE PAK POLICIE NAŠLA HROMADU PORNONAHRAVEK, KTERÉ SI DUTROUX NATÁČEL.

Vyšetřování postupem času rozkrylo hanebné souvislosti celého případu. Policie zanedbala neuvěřitelné množství faktů. Nejen že se ukáza-

la pravda o nepovedené návštěvě policie, která nereagovala na dívčí křik, ale na povrch vyplaval také onen dopis Dutrouxovy matky. Ani na ten nikdo z řad policie nereagoval. Špičkou ledovce pak byla informace, že ten večer, kdy Dutroux unesl Eefje a An, byl pod policejním sledováním. To ale začínalo v 8 hodin ráno a končilo v 6 hodin večer! Případ se od té chvíle jen víc a víc zamotával. Soudce, který měl dohlížet na vyšetřování případu, byl viděn na benefičním večeru pro pozůstalé obětí, čímž zcela rozlítl veřejnost a byl odvolán. Na jeho místo ovšem nastoupila nezkušená Jaques Langlois. Od té chvíle se věci moc nepohnuly a lidem docházela trpělivost. Vše vyvrcholilo velkým protestem, který se konal v Bruselu a kterého se zúčastnilo 300 tisíc lidí! Organizátoři „Bílého pochodu“ vyzývali k reformě belgického systému podmíněných propuštění a žádali zákonodárce, aby zajistili, že osoby jako Dutroux, odsouzené za závažné trestné činy, nebudou mít nikdy nárok na předčasné propuštění.

Veřejnost začala spekulovat, proč došlo k tolika chybám. Kryl snad někdo vysoce postavený celou tu dobu Dutrouxe?

KORUNU TOMU NASADIL PRÁVĚ DUTROUX, KTERÝ PROHLÁSIL, ŽE NENÍ SÁM. TVRDIL, ŽE JE ČLEMEM CELÉ SKUPINY PEDOFILŮ, Z NICHŽ NĚKTEŘÍ JSOU VYSOCE POSTAVENÝMI ČLENY VLÁDY A POLICEJNÍHO ÚŘADU. ODVOLANÝ SOUDCE JEAN-MARC CONNEROTTE BYL POTÉ NUCEN JEZDIT OPANCĚROVANÝM AUTEM S OCHRANKOU V ZÁDECH A SNAD NA KAŽDÝ ÚŘAD, KTERÝ MĚL NĚCO SPOLEČNÉHO S VYŠETŘOVÁNÍM, ZAČALY CHODIT HROMADY VÝHRŮŽEK.

Trvalo 17 měsíců, než policie vydala oficiální zprávu, ve které popřela jakékoli napojení Marca Dutrouxe na politiky nebo policii. Zpráva, která vyšla v roce 1998, ovšem veřejnost příliš neuklidnila.

Situaci navíc zkomplikoval Dutroux, když se rozhodl utéct. Ukradl zbraň policistovi, který ho hlídal v budově soudu, a opravdu se mu podařilo uprchnout. Během pár hodin bylo v ulicích na 5000 policistů a došlo

k uzavření hranic s Francií, Německem i Lucemburskem. Dutroux byl nakonec dopaden v parku, nicméně celý tento jeho útěk byl dalším políčkem do tváře belgické policie. Veřejnost pochopitelně chtěla vidět padat hlavy, policejní ředitel proto po nezvládnuté akci rezignoval.

Trest

Soud s vrahem a násilníkem nakonec začal až v roce 2004.

Přestože se Dutroux přiznal ke všem svým činům, pro nedostatek důkazů byl obviněn z vražd An Marchal, Eefje Lambrecks a Bernarda Weinsteina. Ale když předstoupil před soud, měl toho na seznamu obvinění opravdu dost – krádež auta, únos, vraždy a navíc tři znásilnění na území Slovenska!

Michelle Martin byla obviněna z účasti na jeho činech, protože svého partnera kryla a nikde nenahlásila jeho konání. Situace byla v té době tak vyhocená, že policie vydala zákaz zveřejňování fotek Marca Dutrouxe a u soudu byli jak on, tak i Michelle za silným plexisklem. Ne proto, aby někomu neublížili, ale aby se naopak nic nestalo jim. Veřejná nenávisť vůči nim byla skutečně velmi silná.

Po konci soudního líčení se porota tři dny radila, než uznala Dutrouxe, Martin i Lelièvre vinnými. Čtvrtý obviněný, údajný Dutrouxův komplic Michel Nihoul, byl odsouzen na pět let a propuštěn po dvou. Sám sebe nazýval belgickým monstrem a tvrdil, že má dostatek informací ke svržení vlády. Nic z jeho tvrzení se ale podle policie nikdy nepotvrdilo.

JEDNÍM Z NEJEMOTIVNĚJŠÍCH MOMENTŮ CELÉHO SOUDNÍHO PROCESU BYLA KONFRONTACE MARCA SE SABINE, KTERÉ V DOBĚ ÚNOSU BYLO 12 LET. VYPOVÍDAL, ŽE JÍ NIKDY NECHTĚL NIJAK VÍC UBLÍŽIT. NAOPAK, CHRÁNIL JI PŘED „ZLÝM ŠÉFEM“. PŘI POPISU ZRŮDNÝCH ČINŮ, KTERÝCH SE NA SVÝCH OBĚTECH DOPOUŠTĚL, SE PAUL MARCHAL, OTEC JEDNÉ Z OBĚTÍ, V SOUDNÍ SÍNI ZHROUTIL A MUSEL BÝT PŘEVEZEN DO NEMOCNICE.

Marc Dutroux byl v roce 2004 odsouzen k doživotí ve vězení. Měl štěstí, že trest smrti byl zrušen rok po jeho zatčení. Michelle odešla s trestem 25 let vězení, stejně jako Lelièvre. Pár se ve vězení v roce 1989 vzal a v roce 2003 – také zpoza mříží – rozvedl.

Michelle byla nakonec podmíněně propuštěna po 16 letech trestu, což veřejnost velmi pobouřilo. Podmínkou jejího propuštění bylo, že se nikdy nesetká s pozůstalými obětí jejího muže. Po odchodu z vězení začala žít v klášteře v Malonne.

Lelièvre má být nakonec podmíněně propuštěn po 23 letech ve vězení.

Bude postrach Belgie propuštěn?

V roce 2013 Marc Dutroux požádal o prominutí části trestu. Jeho žádost byla zamítnuta. Už jen to, že se pokusil o něco takového žádat, způsobilo v ulicích velkou vlnu protestů.

Dutrouxovo jméno ovšem veřejnost zneklidňuje dodnes. Ve vzduchu stále zůstává viset otázka, jestli Marc Dutroux nemluvil přece jen pravdu a jeho činy nebyly součástí něčeho většího. Co když je pravda, že belgickému podsvětí vládne kruh vyvolených, kteří páchají dál takto otřesné činy? Pravdu se asi nikdy nedozvíme...

PŘÍPAD JE V ZEMI BĚŽNĚ POPISOVÁN JAKO NEJHORŠÍ OD DRUHÉ SVĚTOVÉ VÁLKY. PRO ZAJÍMAVOST – VÍCE NEŽ TŘETINA BELGIČANŮ S PŘÍJMENÍM DUTROUX POŽÁDALA V LETECH 1996–1998 O JEHO ZMĚNU.

V roce 2018 předal právní zástupce Marca Dutrouxe rodinám jeho obětí dopisy svého klienta, ve kterých jim nabízí setkání a odpovědi na jejich otázky. Všechny rodiny shodně nabídku odmítly – nechťejí už otevírat staré rány, touží alespoň trochu normálně žít. Nehledě na fakt, že by se mohlo jednat o tah, kterým by chtěl vrah dosáhnout znovuotevření svého případu.

V říjnu 2019 vyšly do ulic desetitisíce Belgičanů v rámci takzvaného „Černého pochodu“ na protest proti schválení nového psychiatrického

posudku, který požadovali právníci Marca Dutrouxe, opětovně žádajícího o zkrácení trestu. Výsledek psychiatrického posudku měl být znám v květnu roku 2020. Odborníci měli určit, zda je pravděpodobné, že by se Dutroux dopustil dalšího trestného činu, a posoudit dopad jeho zadržení v samovazbě posledních 23 let. Celá akce nakonec nabrala zpoždění kvůli pandemii covidu-19, během které nemohli odborníci Marca navštěvovat ve věznici v Nivelles.

V roce 2021 prohlásil jeden z právníků Marca Dutrouxe, že o podmíněné propuštění nebudou žádat. Odborníci vydali devadesátistránkovou zprávu, kterou sestavili tři psychiatři mající za úkol posoudit duševní zdraví vězně. Dle jejich posudku je Dutroux sadistický psychopat, který nemá žádné výčitky svědomí. Zpráva jednoznačně uvádí, že je třeba upustit od procesu žádosti o podmíněné propuštění.

